

អំពើបាប៖ ការយល់ដឹងអំពីធម្មជាតិ ផលវិបាក និងវិធីព្យាបាលរបស់វា

អំពើបាបគឺជាបញ្ហាដ៏ធំបំផុតរបស់មនុស្សជាតិ ដែលបំបែកយើងចេញពីព្រះជាម្ចាស់ ហើយទាមទារការអភ័យទោសពីទ្រង់។ ការសិក្សានេះស្វែងយល់ពីស្ថានភាពផលវិបាកនៃអំពើបាប ទម្រង់ផ្សេងៗរបស់វា (ការប្រព្រឹត្ត និងការលុបចោល) និងតម្រូវការចាំបាច់របស់ព្រះគម្ពីរក្នុងការរស់នៅដោយសុចរិត រួមទាំងការបម្រើជនក្រីក្រជាការបង្ហាញពីជំនឿ។ តាមរយៈព្រះគម្ពីរ ការឆ្លុះបញ្ចាំងផ្ទាល់ខ្លួន និងការអនុវត្តជាក់ស្តែង យើងមានគោលបំណងយល់អំពីផលប៉ះពាល់ និងដំណោះស្រាយរបស់ព្រះ។

១. ស្ថានភាពខាងវិញ្ញាណរបស់មនុស្សជាតិ

បទគម្ពីរ៖ ១ពេត្រុស ២:៩-១០ មនុស្សជាតិមាននៅក្នុងស្ថានភាពមួយក្នុងចំណោមស្ថានភាពពីរនៅចំពោះព្រះ៖ នៅក្នុងភាពងងឹត ឬនៅក្នុងពន្លឺរបស់ទ្រង់។ គ្មានចំណុចកណ្តាលទេ ឬ គ្មាន «តំបន់ព្រលប់» ឡើយ។

- ភាពងងឹត៖ ត្រូវបានកំណត់លក្ខណៈដោយភាព «មិនមែនជាប្រជាជន» គ្មានសេចក្តីមេត្តាករុណា មិនអត់ទោស និងបែកចេញពីព្រះ។
- ពន្លឺរបស់ព្រះ៖ ត្រូវបានសម្គាល់ដោយការធ្វើជាស្រ្តីដែលព្រះបានជ្រើសរើស អ្នកទទួលសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់ និងត្រូវបានអត់ទោសតាមរយៈព្រះបទគម្ពីរបន្ថែម៖ យ៉ូហាន ៨:១២ □ ព្រះយេស៊ូវប្រកាសថា «ខ្ញុំជាពន្លឺនៃលោកីយ៍។ អ្នកណាដែលដើរតាមខ្ញុំ នឹងមិនដើរក្នុងសេចក្តីងងឹតឡើយ គឺនឹងមានពន្លឺនៃជីវិត»។ នេះពង្រឹងលក្ខណៈគោលពីរនៃស្ថានភាពខាងវិញ្ញាណ៖ ការដើរតាមព្រះគ្រីស្ទនាំមកនូវពន្លឺ ខណៈពេលដែលការបដិសេធទ្រង់ទុក

ភាពងងឹត	ពន្លឺរបស់ព្រះ
មិនមែនជាប្រជាជនទេ	ប្រជាជនរបស់ព្រះ
គ្មានមេត្តាករុណា (មិនអាចអត់ទោសបាន)	បានទទួលសេចក្តីមេត្តាករុណា (អភ័យទោស)

ចំណុចសំខាន់៖ ការស្ថិតនៅក្នុងពន្លឺរបស់ព្រះមិនមែនគ្រាន់តែជាការត្រាស់ដឹងខាងបញ្ញានោះទេ ប៉ុន្តែជាស្ថានភាពខាងវិញ្ញាណដែលផ្លាស់ប្តូរ។ វាឆ្លុះបញ្ចាំងពីទំនាក់ទំនងដែលបានស្តារឡើងវិញជាមួយព្រះ ដែលអាចធ្វើទៅបានតាមរយៈព្រះគុណរបស់ទ្រង់ (អេភេសូរ ២:៨-៩៖ «ដ្បិតគឺដោយសារព្រះគុណ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានសង្គ្រោះ ដោយសារសេចក្តីជំនឿ...»)។

២. ផលវិបាកនៃអំពើបាប

អំពើបាបមានផលប៉ះពាល់យ៉ាងជ្រាលជ្រៅ ធ្វើឲ្យយើងឃ្នាតឆ្ងាយពីព្រះ និងប៉ះពាល់ដល់វាសនាដ៏អស់កល្យជានិច្ចរបស់យើង។

ក. អំពើបាបបំបែកយើងចេញពីព្រះ

បទគម្ពីរ៖ អេសាយ ៥៩:១-៣ អំពើបាបបង្កើតរបាំងមួយរវាងយើងនិងព្រះ ដោយដាក់យើងនៅក្នុងភាពងងឹតខាងវិញ្ញាណ។ កំហុសរបស់យើង ដែលតំណាងដោយដៃ «ប្រឡាក់ដោយឈាម» ឆ្លុះបញ្ចាំងពីការទទួលខុសត្រូវរបស់យើងចំពោះការសុគតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ព្រះមិនមែនជាអ្នកគ្មានអំណាចទេ - ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់មិនខ្ចីពេក ហើយគ្រឿងរបស់ទ្រង់ក៏មិនស្ងប់ពេកដែរ (ខ. ១)។ ឧទាហរណ៍៖ ស្រមៃមើលជញ្ជាំងដែលបំបែកមនុស្សម្នាក់ចេញពីពន្លឺរបស់ព្រះសួរថា “តើអ្នកនៅខាងណានៃជញ្ជាំង? ប្រសិនបើអ្នកស្តាប់នៅយប់នេះ តើអ្នកនឹងបានសង្គ្រោះទេ?”

- សម្រាប់អ្នកដែលមិនប្រាកដ សូមបញ្ជាក់ពីការទទួលស្គាល់ដោយស្មោះត្រង់របស់ពួកគេថាស្ថិតនៅក្នុងភាពងងឹត។

□ ចំពោះអ្នកដែលអះអាងថាខ្លួនត្រឹមត្រូវជាមួយព្រះ សូមជំទាស់នឹងការធានារបស់ពួកគេដោយផ្ទុយៗ (ឧទាហរណ៍ “តើអ្វីដែលធ្វើឱ្យអ្នកប្រាកដ?”) ឬលើកឡើងពីអំពើបាបដែលមិនទាន់ប្រែចិត្តនៅពេលក្រោយក្នុងការសិក្សាអំពីការប្រែចិត្ត។

□ ចំពោះអ្នកដែលឃើញច្បាស់ថាជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងអំពើបាប សូមឆ្លើយដោយស្មោះត្រង់ថា៖ «ខ្ញុំសង្ស័យយ៉ាងខ្លាំង» ហើយពិនិត្យមើលអេសាយ ៥៩:១-៣ ឡើងវិញដើម្បីបញ្ជាក់។ បទគម្ពីរបន្ថែម៖ ទំនុកតម្កើង ៦៦:១៨ □ «ប្រសិនបើខ្ញុំបានទុកអំពើបាបនៅក្នុងចិត្តខ្ញុំ នោះព្រះអម្ចាស់នឹងមិនស្តាប់ទេ»។ នេះគូសបញ្ជាក់ពីរបៀបដែលអំពើបាបដែលមិនបានដោះស្រាយរារាំងការរួបរួមជាមួយព្រះ។ បទគម្ពីរបន្ថែម៖ រ៉ូម ១:១៨-២០ □ «សេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះកំពុងត្រូវបានបង្ហាញពីស្ថានសួគ៌ប្រឆាំងនឹងភាពមិនស្មោះត្រង់ និងអំពើទុច្ចរិតទាំងអស់របស់មនុស្ស ដែលបង្ក្រាបសេចក្តីពិតដោយអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកគេ ពីព្រោះអ្វីដែលអាចដឹងអំពីព្រះគឺច្បាស់ណាស់ចំពោះពួកគេ ពីព្រោះព្រះបានបង្ហាញវាច្បាស់ដល់ពួកគេ។ ដ្បិតចាប់តាំងពីការបង្កើតពិភពលោកមក គុណសម្បត្តិដែលមើលមិនឃើញរបស់ព្រះ □ ឬនាវាភាពដ៏អស់កល្ប និងធម្មជាតិដ៏ទេវភាពរបស់ទ្រង់ □ ត្រូវបានគេមើលឃើញយ៉ាងច្បាស់ ដោយយល់អំពីអ្វីដែលត្រូវបានបង្កើតឡើង ដូច្នេះមនុស្សគ្មានលេសទេ»។ នេះសង្កត់ធ្ងន់ថា ការបំបែកអំពើបាបកើតចេញពីការបង្ក្រាបដោយចេតនានូវសេចក្តីពិតជាក់ស្តែងអំពីព្រះ ដោយទុកឱ្យមនុស្សជាតិទទួលខុសត្រូវ និងគ្មានលេសសម្រាប់ការបដិសេធទ្រង់។

ខ. អំពើបាបនាំមកនូវកំហុស និងការថ្កោលទោស

បទគម្ពីរ៖ អេសេគាល ១៨:២០ ព្រលឹងដែលប្រព្រឹត្តអំពើបាបត្រូវទទួលខុសត្រូវ ហើយប្រឈមមុខនឹងការថ្កោលទោស។ កំហុសគឺជារឿងផ្ទាល់ខ្លួន មិនមែនតំណពូជទេ ដែលសង្កត់ធ្ងន់លើការទទួលខុសត្រូវរបស់បុគ្គលម្នាក់ៗ។ បទគម្ពីរបន្ថែម៖ រ៉ូម ៣:១៩ □ «លោកីយ៍ទាំងមូលត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះព្រះ» ដែលពង្រឹងថាអំពើបាបធ្វើឱ្យយើងមានទោសនៅចំពោះព្រះដ៏បរិសុទ្ធ។

គ. អំពើបាបនាំទៅរកសេចក្តីស្លាប់ខាងវិញ្ញាណ

បទគម្ពីរ៖ រ៉ូម ៧:៧-១៣ អំពើបាប ដែលត្រូវបានលាតត្រដាងដោយច្បាប់របស់ព្រះ នាំឱ្យមានការស្លាប់ខាងវិញ្ញាណ □ ការបែកចេញពីវត្តមានដែលផ្តល់ជីវិតរបស់ បទគម្ពីរបន្ថែម៖ អេភេសូរ ២:១-២ □ «អ្នករាល់គ្នាបានស្លាប់ក្នុងការរលង និងអំពើបាបរបស់អ្នករាល់គ្នា» ដែលបញ្ជាក់ពីស្ថានភាពដ៏អាក្រក់របស់មនុស្សមានបាប។

ឃ. អំពើបាបធ្វើឱ្យយើងមិនបានសម្រេចតាមគោលបំណងរបស់ព្រះ

បទគម្ពីរ៖ រ៉ូម ៣:២២-២៤ មនុស្សគ្រប់គ្នាបានធ្វើបាប ហើយខ្វះមិនដល់សិរីល្អរបស់ព្រះ ដែលជាគោលបំណងដែលទ្រង់បានគ្រោងទុកសម្រាប់មនុស្សជាតិ។ ការប្រៀបធៀប៖ ការលោតឆ្លងកាត់ជ្រលងភ្នំធំ □ គ្មាននរណាម្នាក់ សូម្បីតែអ្នកល្អបំផុតក៏ដោយ អាចទៅដល់ត្រើយម្ខាងទៀត។ ស្រដៀងគ្នានេះដែរ គ្មាននរណាម្នាក់អាចសម្រេចបាននូវសេចក្តីសង្គ្រោះតាមរយៈការខិតខំប្រឹងប្រែងផ្ទាល់ខ្លួននោះទេ។ ការអនុវត្ត៖ សួរថា «តើអ្នកគិតថាអំពើបាបជាអ្វី?» ចម្លើយទូទៅរួមមានការបំពានច្បាប់របស់ព្រះ (១យ៉ូហាន ៣:៤) ឬការខកខានមិនធ្វើអ្វីដែលយើងដឹងថាត្រឹមត្រូវ (យ៉ាកូប ៤:១៧)។ នេះណែនាំអំពើបាបតាមរបៀបដែលអាចទាក់ទងបាន។ បទគម្ពីរបន្ថែម៖ សាស្តា ៧:២០ □ «គ្មានមនុស្សសុចរិតណាម្នាក់ឡើយ សូម្បីតែម្នាក់ក៏គ្មានដែរ» ដែលបញ្ជាក់ពីលក្ខណៈសកលនៃអំពើបាប។

ង. ផលវិបាកចុងក្រោយនៃអំពើបាប៖ សេចក្តីស្លាប់អស់កល្បជានិច្ច ឬជីវិត

បទគម្ពីរ៖ រ៉ូម ៦:២៣ ល្អៗនៃអំពើបាបគឺសេចក្តីស្លាប់ ប៉ុន្តែព្រះប្រទានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចតាមរយៈព្រះគ្រីស្ទ។ យើងត្រូវតែជ្រើសរើសរវាងផ្លូវទាំងនេះ។ បទគម្ពីរបន្ថែម៖ វិររណៈ ២១:៨ □ វាយបញ្ជីអំពើបាបដូចជាភាពកំសាក ការមិនជឿ និងការបោកបញ្ឆោត ដោយព្រមានថាអំពើបាបនេះនាំទៅរក «សេចក្តីស្លាប់លើកទីពីរ» នៅក្នុងឋាននរក។ នេះគូសបញ្ជាក់ពីហានិភ័យអស់កល្បជានិច្ច។ បទគម្ពីរបន្ថែម៖ យ៉ូហាន ៣:៣៦ □ «អ្នកណាដែលជឿលើព្រះរាជបុត្រា នោះមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលបដិសេធព្រះរាជបុត្រា នោះនឹងមិនឃើញជីវិតឡើយ ដ្បិតសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះនៅជាប់នឹងពួកគេ»។ នេះបញ្ជាក់អំពីជម្រើសរវាងជីវិត និងសេចក្តីស្លាប់។

ច. ការវិវឌ្ឍន៍នៃផលវិបាកនៃអំពើបាប៖ ការបោះបង់ចោលប្រព័ន្ធតុលាការរបស់ព្រះ (រ៉ូម ១:២៤-២៨)

នៅពេលដែលមនុស្សជាតិបដិសេធព្រះជាម្ចាស់ ទ្រង់ប្រគល់ពួកគេទៅឱ្យអំពើបាបរបស់ពួកគេជាទម្រង់នៃការវិនិច្ឆ័យ ដែលអនុញ្ញាតឱ្យអំពើបាបកើនឡើង និងបង្ហាញពីអំណាចបំផ្លិចបំផ្លាញរបស់វា។ វឌ្ឍនភាពនេះត្រូវបានពិពណ៌នាជាបីដំណាក់កាល ដែលបង្ហាញពីរបៀបដែលអំពើបាបចាក់ឫសនៅក្នុងចិត្ត និងសង្គមមនុស្ស។ បទគម្ពីរ៖ រ៉ូម ១:២៤ □ “ហេតុដូច្នេះហើយ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រគល់ពួកគេទៅឱ្យអំពើសៅហ្មងខាងផ្លូវភេទ ដោយសេចក្តីបង់ប្រាថ្នាដ៏អាក្រក់នៃចិត្តរបស់ពួកគេ ដើម្បីបង្ហាញរូបកាយរបស់ពួកគេជាមួយគ្នា”។ ការលះបង់លើកដំបូងនេះឆ្លើយតបទៅនឹងការគោរពបូជាប្រពៃណី

ដែលនាំឱ្យមានការបង្កចរន្តរយៈពេលវែងតាមរយៈតណ្ហាដែលនៅខាងក្រៅការរចនារបស់ព្រះ (ឯកសារយោង៖ កូរិនថូសទី១ ៦:១៦-១៩)។ បទគម្ពីរ៖ រ៉ូម ១:២៦ ០ “ដោយសារតែរឿងនេះ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រគល់ពួកគេទៅឱ្យតណ្ហាដ៏អាម៉ាស់។ សូម្បីតែស្ត្រីរបស់ពួកគេក៏បានផ្លាស់ប្តូរទំនាក់ទំនងផ្លូវភេទ ដំណាក់កាលទីពីរនេះពាក់ព័ន្ធនឹងតណ្ហាដ៏ថោកទាប ដែលត្រូវបានបង្ហាញដោយភេទដូចគ្នាដែលប្រឆាំងនឹងធម្មជាតិ ជាមួយនឹងទណ្ឌកម្មពីកំណើតដូចជាភាពទ ឬជំងឺ។ បទគម្ពីរ៖ រ៉ូម ១:២៨ ០ «ម្យ៉ាងទៀត ដូចជាគេគិតថាវាមិនមានតម្លៃក្នុងការរក្សាចំណេះដឹងអំពីព្រះ ព្រះជាម្ចាស់ក៏ប្រគល់គេទៅឱ្យគំនិតអាក្រក់ ដើម្បីឱ្យគេធ្វើអ្វីដែលមិនគួរធ្វើ»។ ការចុះចាញ់ចុងក្រោយនាំឱ្យមានចិត្តមិនពេញចិត្ត មិនអាចធ្វើការវិនិច្ឆ័យខាងសីលធម៌ត្រឹមត្រូវ ដែលនាំឱ្យមានបញ្ជីនៃអំពើអាក្រក់។ ឧទាហរណ៍៖ ដូចជាទូកដែលត្រូវបានរុញច្រានទៅខាងក្រោម ឬកូនរង្វង់បែរមុខទៅក្រោលជ្រក (លូកា ១៥:១១-៣២) ការបោះបង់ចោលរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺជាការដកថយដោយអកម្ម មិនមែនជាមូលហេតុសកម្មទេ (ឯកសារយោង៖ ហូសេ ៤:១៧; ទំនុកដំកើង ៨១:១២)។ ការអនុវត្ត៖ សូមឆ្លុះបញ្ចាំងពីផ្នែកដែលអំពើបាបអាចកើនឡើងនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក ដោយសារតែការបដិសេធសេចក្តីពី សួរថា “តើខ្ញុំបានប្តូរគម្រោងរបស់ព្រះសម្រាប់បំណងប្រាថ្នារបស់ខ្ញុំហើយឬនៅ?” នេះបង្ហាញពីធម្មជាតិនៃការធ្វើជាទាសកររបស់អំពើបាប និងតម្រូវការសម្រាប់ការប្រែចិត្ត។

៣. ប្រភេទនៃអំពើបាប

អំពើបាបបង្ហាញឱ្យឃើញពីរទម្រង់សំខាន់ៗ៖ អំពើបាបនៃការប្រព្រឹត្តខុស (ធ្វើខុសយ៉ាងសកម្ម) និងអំពើបាបនៃការខកខាន (មិនធ្វើត្រូវ)។

ក. អំពើបាបនៃអំពើបាប៖ ទង្វើដែលបង្ហាញឱ្យឃើញផ្ទុយនឹងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ

បទគម្ពីរ៖ កាឡាទី ៥:១៩-២១ កិច្ចការខាងសាច់ឈាមគឺច្បាស់ណាស់ ហើយធ្វើឱ្យយើងមិនមានសិទ្ធិចូលទៅក្នុងនគរព្រះ។ ឧទាហរណ៍ រួមមាន៖

- អំពើអសីលធម៌ខាងផ្លូវភេទ ភាពមិនបរិសុទ្ធ ភាពអាសអាភាស
- ការគោរពបូជារូបព្រះ, អំពើអាបធ្មប់
- ការស្តាប់ខ្លឹម, ការមិនចុះសម្រុងគ្នា, ការច្រណែន, ការខឹងសម្បារ, មហិច្ឆតាអាត្មានិយម, ការបែកបាក់, បក្ខពួក, ការច្រណែន
- ការស្រវឹងស្រា ការរួមភេទតាមទ្វារមាស និងទង្វើស្រដៀងគ្នា។ ការអនុវត្តនេះ ចែករំលែកឧទាហរណ៍ផ្ទាល់ខ្លួននៃការតស៊ូជាមួយនឹងអំពើបាបទាំងនេះ ដើម្បីលើកកម្ពស់ភាពបើកចំហ។ សួរថា៖ «តើអំពើបាបមួយណាដែលអ្នកបានតស៊ូជាមួយនឹង?» កែសម្រួលការពិភាក្សាទៅតាមបរិបទរបស់បុគ្គលម្នាក់ៗ ដោយកំណត់ពាក្យដូចជា «អំពើអសីលធម៌» (ការបណ្តោយខ្លួនហួសហេតុ) ឬ «ការបែកបាក់» (បណ្តាលឱ្យមានការបែកបាក់)។
- សំណួរ៖ តើមានអំពើបាបប៉ុន្មានដែលធ្វើឱ្យយើងមិនមានសិទ្ធិចេញពីស្ថានសួគ៌? ចម្លើយ៖ តែមួយប៉ុណ្ណោះ ដែលបង្ហាញពីភាពធ្ងន់ធ្ងរនៃអំពើបាបតែមួយ លំហាត់ស្រេចចិត្ត៖ អញ្ជើញបុគ្គលនោះឱ្យរាយបញ្ជីអំពើបាបរបស់ពួកគេជាឯកជនសម្រាប់ការឆ្លុះបញ្ចាំង ដោយចែករំលែកលុះត្រាតែមានជាសកុលភាព។
- បទគម្ពីរ៖ ម៉ាកុស ៧:២១-២២ អំពើបាបមានប្រភពមកពីក្នុងចិត្ត មានតន្ត្រីពេល ប៉ុន្តែមិនត្រូវបានលើកលែងទោសដោយការចិញ្ចឹមបីបាច់ថែរក្សា ឬបរិស្ថានឡើយ។ ពិភាក្សាអំពីអំពើបាបជាក់លាក់៖
- អំពើអសីលធម៌ខាងផ្លូវភេទ (ឧទាហរណ៍ អំពើផិតក្បត់ ការរួមភេទមុនរៀបការ ការរួមភេទស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នា រូបភាពអាសអាភាស; សូមមើលកូរិនថូសទី១ ៦:៩, ១៨; ម៉ាថាយ ៥:២៨)
- លោភលន់ ព្យាបាទ បោកបញ្ឆោត អំពើអាសអាភាស ច្រណែន ការបង្កាច់បង្កូច បទគម្ពីរបន្ថែម៖ កូល៉ុស ៣:៥-៩ □ រាយបញ្ជីអំពើបាបដូចជាតណ្ហា លោភលន់ និងកំហឹង ដោយជំរុញអ្នកជឿឱ្យ «សម្លាប់ចោល» ទង្វើទាំងនេះ។ បទគម្ពីរ៖ ធ្វើម៉េចទី២ ៣:១-៥ នៅត្រាចុងក្រោយ មនុស្សនឹងផ្តល់អាទិភាពដល់ខ្លួនឯង លុយកាក់ និងសេចក្តីរីករាយជាងព្រះ ដោយបង្ហាញចរិតលក្ខណៈដូចជាមោទនភាព ការរំលោភបំពាន និង «ទម្រង់នៃការគោរពប្រតិបត្តិតាមព្រះ» ដោយគ្មានជំនឿពិត។ ការអនុវត្ត៖ សួរថា «តើអ្នកស្រឡាញ់អ្វីជាងគេ ព្រះ ឬសេចក្តីរីករាយខាងលោកិយ?» នេះផ្តោតលើបុគ្គលដែលកាន់សាសនាដែលអាចមើលទៅដូចជាព្រះប្រតិបត្តិតាមព្រះ ប៉ុន្តែខ្លះការលះបង់ពិតប្រាកដ។ បទគម្ពីរបន្ថែម៖ យ៉ូហានទី១ ២:១៥-១៦ □ «កុំស្រឡាញ់លោកិយ ឬអ្វីៗនៅក្នុងលោកិយ... ដ្បិតអ្វីៗទាំងអស់នៅក្នុងលោកិយ □ សេចក្តីបង់ប្រាថ្នានៃសាច់ឈាម សេចក្តីបង់ប្រាថ្នានៃភ្នែក និងសេចក្តីអំនួតនៃជីវិត □ មិនមែនមកពីព្រះវរបិតាទេ គឺមកពីលោកិយ»។ នេះភ្ជាប់សេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះរបស់ខាងលោកិយទៅនឹងអំពើបាប។ បទគម្ពីរ៖ អេភេសូរ ៥:៣-៧ សូម្បីតែតម្រុយនៃអំពើអសីលធម៌ លោភលន់ ឬភាពអាសអាភាសក៏មិនគួរមានក្នុងចំណោមអ្នកជឿដែរ។ សេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះកំពុងរង់ចាំអ្នកដែលបន្តធ្វើបាប (ខ. ៦)។ ការអនុវត្ត៖ ពិភាក្សាអំពីប្រតិកម្មចំពោះអាកប្បកិរិយាមិនសមរម្យ (ឧទាហរណ៍ រឿងកំប្លែងមិនសមរម្យ)។ សង្កត់ធ្ងន់លើការបំបែកចេញពីកំរិតលោកិយ (ខ. ៧)។ គម្ពីរបន្ថែម៖ រ៉ូម ១:២១-២៣ □ “ដ្បិតទោះបីជាគេស្គាល់ព្រះក៏ដោយ ក៏គេមិនបានលើកតម្កើងទ្រង់ជាព្រះ ឬអរព្រះគុណទ្រង់ដែរ តែគំនិតរបស់គេបានក្លាយទៅជាឥតប្រយោជន៍

ហើយចិត្តល្ងង់ខ្លៅរបស់គេបានងងឹតទៅ។ ទោះបីជាគេអះអាងថាខ្លួនមានប្រាជ្ញាក៏ដោយ ក៏គេបានក្លាយជាមនុស្សល្ងង់ខ្លៅ ហើយបានប្តូរសិរីល្អរបស់ព្រះដ៏អមតៈ ដើម្បីយករូបចម្លាក់ដែលមើលទៅដូចជាមនុស្សធម្មតា សត្វស្លាប សត្វ និងសត្វល្អិត។ នេះបង្ហាញពីការថ្វាយបង្គំរូបព្រះថាជាអំពើបាបជាមូលដ្ឋាននៃអំពើបាប ដែលមនុស្សប្តូរការគោរពពូជព្រះដ៏បង្កើត ដើម្បីយករបស់ដែលបានបង្កើតមក ដែលនាំទៅរកភាពពុករលួយបន្ថែមទៀត និងបម្រើជាមូលហេតុចម្បងសម្រាប់អំពើបាបជាច្រើនទៀត។

ការផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងក្នុងអំពើបាបនៃអំពើបាប (រ៉ូម ១:២៣, ២៥, ២៦-២៧)

ជាញឹកញយ អំពើបាបពាក់ព័ន្ធនឹងការ «ជួញដូរ» ដ៏បោកបញ្ឆោត ឲ្យឃ្លាតឆ្ងាយពីសេចក្តីពិតរបស់ព្រះ ដែលធ្វើឲ្យកាន់តែអាក្រក់ទៅៗ។

- ការផ្លាស់ប្តូរទី ០: សិរីល្អសម្រាប់អំពើពុករលួយ (០:០០): ការផ្លាស់ប្តូរសិរីល្អរបស់ព្រះសម្រាប់រូបភាពនៃរបស់ដែលបានបង្កើត ដែលនាំទៅរកការគោរពពូជរូបព្រះ និងការបាត់បង់សេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់មនុស្ស។
- ការផ្លាស់ប្តូរទី ០: សេចក្តីពិតសម្រាប់ភាពមិនពិត (០:០០): ការជំនួសសេចក្តីពិតរបស់ព្រះដោយការកុហក ការគោរពពូជការបង្កើតជាជាងអ្នកបង្កើត ធ្វើឱ្យមនសិការរលត់។
- ការផ្លាស់ប្តូរទី ០: ធម្មជាតិសម្រាប់ភាពមិនធម្មជាតិ (០:០០-០០): ការបោះបង់ចោលទំនាក់ទំនងដែលព្រះបានកំណត់សម្រាប់តណ្ហាដ៏អាម៉ាស់ ការទទួលទណ្ឌកម្មដែលសមហេតុផល។ ការអនុវត្ត: ពិនិត្យមើលជីវិតរបស់អ្នកសម្រាប់ការផ្លាស់ប្តូរទាំងនេះ ដូចជាការផ្តល់អាទិភាពដល់ខ្លួនឯងជាងព្រះ ប្រើព្រះគម្ពីរដើម្បីទប់ទល់នឹងការល្អៀង និងប្រែចិត្ត។

បទគម្ពីរបន្ថែម រ៉ូម ១:២៨-៣២ ០ «ម្យ៉ាងទៀត ដូចជាពួកគេមិនគិតថាវាមានតម្លៃក្នុងការរក្សាចំណេះដឹងអំពីព្រះ ដូច្នេះព្រះបានប្រគល់ពួកគេទៅក្នុងចិត្តអាក្រក់ ដើម្បីឲ្យពួកគេធ្វើអ្វីដែលមិនគួរធ្វើ។ ពួកគេពោរពេញដោយអំពើអាក្រក់គ្រប់បែបយ៉ាង អំពើអាក្រក់ លោភលន់ និងអំពើពុករលួយ។ ពួកគេពោរពេញដោយការច្រណែន ឃាតកម្ម ជម្លោះ ការបោកប្រាស់ និងអំពើអាក្រក់។ ពួកគេជាអ្នកនិយាយដើមគេ អ្នកបង្កាច់បង្អួច ស្អប់ព្រះ ព្រហ្មើន ឆ្អឹងឆ្អែ និងអ្នកអាង ពួកគេបង្កើតវិធីធ្វើអំពើអាក្រក់ ពួកគេមិនស្តាប់បង្គាប់ឪពុកម្តាយរបស់ពួកគេ ពួកគេគ្មានការយល់ដឹង គ្មានភាពស្មោះត្រង់ គ្មានសេចក្តីស្រឡាញ់ គ្មានសេចក្តីមេត្តាករុណា។ ទោះបីជាពួកគេដឹងពីក្រឹត្យវិន័យដ៏សុចរិតរបស់ព្រះថា អ្នកដែលធ្វើរឿងបែបនេះសមនឹងទទួល ពួកគេមិនត្រឹមតែបន្តធ្វើរឿងទាំងនេះប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងយល់ព្រមនឹងអ្នកដែលប្រព្រឹត្តទៅទៀតផង»។ បញ្ជីនេះពង្រីកលើផលវិបាកនៃការបដិសេធព្រះ ដោយបង្ហាញពីចិត្តអាក្រក់ដែលពោរពេញទៅដោយអំពើបាបដែលបង្កើនអំពើអាក្រក់ រួមទាំងការយល់ព្រមនឹងអំពើអាក្រក់ចំពោះអ្នកដទៃ និងពង្រឹងថា ទង្វើបែបនេះនាំទៅរកសេចក្តីស្លាប់។

ប្រភេទនៃអំពើបាបរ៉ូម ១:២៨-៣២	ឧទាហរណ៍	ការពិពណ៌នា
ភាពពុករលួយខាងសីលធម៌អំពើអាក្រក់, អំពើអាក្រក់, លោភលន់, ភាពពុករលួយ		អំពើពុករលួយដោយចេតនា បំណងប្រាថ្នាហួសហេតុចង់បានច្រើនជាងនេះដោយបំផ្លាញអ្នកដទៃ គ្មានគុណសម្បត្តិល្អ។
អំពើបាបទាក់ទងគ្នា	ច្រណែន ឃាតកម្ម ជម្លោះ ការបោកបញ្ឆោត ព្យាបាទ និយាយដើមគេ បង្កាច់បង្អួច ស្អប់ព្រះ ព្រហ្មើន ឆ្អឹងឆ្អែ អ្នកអាង មិនស្តាប់បង្គាប់ឪពុកម្តាយ គ្មានការយោគយល់ គ្មានភាពស្មោះត្រង់ គ្មានសេចក្តីស្រឡាញ់ គ្មានសេចក្តីមេត្តាករុណា	ការអាក់អន់ចិត្តនឹងភាពជោគជ័យរបស់អ្នកដទៃ ការល្អៀងប្រកែកគ្នាដោយសារមហិច្ឆិតា ការបោកបញ្ឆោតដើម្បីផលប្រយោជន៍ ការនិយាយដើមគេដោយសម្ងាត់ ការនិយាយអាក្រក់ដោយបើកចំហ ការប្រព្រឹត្តចំពោះអ្នកដទៃទាបជាង ខ្វះសេចក្តីស្រឡាញ់តាមធម្មជាតិ ឬការអាណិតអាសូរ។
អំពើអាក្រក់ប្រកបដោយភាពបង្កើតនិងអំពើអាក្រក់ ភាពពាក់ព័ន្ធ	យល់ព្រមចំពោះអ្នកដែលប្រព្រឹត្តអំពើបែបនេះ	ការបង្កើតទម្រង់ថ្មីនៃអំពើអាក្រក់។ ស្គាល់ការវិនិច្ឆ័យ ប៉ុន្តែគាំទ្រអំពើបាប។

ខ. អំពើបាបនៃការខកខាន៖ ការមិនធ្វើអំពើល្អ

បទគម្ពីរ យ៉ាកូប ៤:១៧ ការមិនធ្វើអ្វីដែលយើងដឹងថាត្រឹមត្រូវគឺជាអំពើល្អ។ មនសិការរបស់យើងធ្វើឱ្យយើងទទួលខុសត្រូវ។ បទគម្ពីរបន្ថែម ម៉ាថាយ ២៥:៤១-៤៦ □ ព្រះយេស៊ូវផ្តល់ទោសអ្នកដែលមិនអើពើនឹងអ្នកខ្វះខាត ដោយចាត់ទុកភាពអសកម្មថាជាអំពើបាប។

គ. អំពើបាបមួយធ្វើឱ្យយើងមានទោស

បទគម្ពីរ៖ យ៉ាកូប ២:៨-១១ ការបំពានច្បាប់មួយផ្នែករបស់ព្រះធ្វើឱ្យយើងមានទោសចំពោះអ្វីៗទាំងអស់ ដូចជាអំពើបាបទាំងអស់គឺជាការមិនស្តាប់បង្គាប់ព្រះ។ បទគម្ពីរនៃមុន៖ រ៉ូម ៣:១០-១២ ឬ «គ្មានអ្នកណាសុចរិតឡើយ សូម្បីតែម្នាក់ក៏គ្មានដែរ... ទាំងអស់គ្នាបានងាកចេញ»។ នេះបញ្ជាក់ឱ្យឃើញថា អំពើបាបណាមួយនាំយើងទៅជាមនុស្សមានបាបនៅចំពោះព្រះ។

៤. អំពើបាបជាក់លាក់ និងការណែនាំពីព្រះគម្ពីរ

ក. គ្រឿងស្រវឹង

បទគម្ពីរ៖ អេសាយ ៥:១១; សុភាសិត ២៣:២៩-៣៥; កាឡាទី ៥:២១ ការស្រវឹងស្រា មិនមែនជីកស្រាដោយខ្លួនឯងទេ គឺជាអំពើបាប។ គ្រឿងស្រវឹងមិនមែនជាអំពើអាក្រក់ដោយធម្មជាតិទេ ប៉ុន្តែមានគ្រោះថ្នាក់។ បទគម្ពីរ៖ កូរិនថូសទី១ ៨:៩; រ៉ូម ១៤:២១ ជៀសវាងការធ្វើឱ្យអ្នកដទៃជំពប់ដួលដោយសម្រាប់អ្នកដែលកំពុងតស៊ូ ការតមអាហារអាចជាការល្អបំផុត។ បទគម្ពីរនៃមុន៖ ពេត្រុសទី១ ៤:៣-៤ ឬ រាយបញ្ជីការស្រវឹងស្រាក្នុងចំណោមការអនុវត្តសាសនា

ខ. ឌីស្ត គ្រឿងញៀន ល្បែងស៊ីសង

បទគម្ពីរ៖ ទីតុស ២:៥, ៧-៨, ១០ រស់នៅដើម្បីធ្វើឲ្យដំណឹងល្អមានភាពទាក់ទាញ ដោយជៀសវាងអាកប្បកិរិយាដែលបង្ហាញខុសអំពីជំនឿ។ បទគម្ពីរ៖ អេភេសូរ ៥:៣ ជៀសវាងសូម្បីតែការលេចចេញនូវអំពើអាក្រក់នៅកន្លែងដូចជាឌីស្ត ឬភ្លឺប។ បទគម្ពីរ៖ កូរិនថូសទី១ ៦:២០ គ្រឿងញៀនបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់រូបកាយ ដែលជាព្រះវិហាររបស់ព្រះ។ បទគម្ពីរ៖ ម៉ាថាយ ២៥:២១; សុភាសិត ៣:៩ ល្បែងស៊ីសងច្រើនតែកេងប្រវ័ញ្ចអ្នកដែលងាយ និងឆ្លុះបញ្ចាំងពីការគ្រប់គ្រងមិនល្អ។ បទគម្ពីរនៃមុន៖ ធីម៉ូថេទី១ ៦:១០ ឬ «ការស្រឡាញ់ប្រាក់ជាប្រសិទ្ធភាពនៃអំពើអាក្រក់គ្រប់ប្រភេទ» ដែលភ្ជាប់ភាពលោភលន់នៃការលេងល្បែងស៊ីសងទៅនឹងអំពើបាប។

គ. ការជក់បារី

បទគម្ពីរ៖ រ៉ូម ៦:១២; ពេត្រុសទី២ ២:១៩; លូកា ១៧:១-៣ក; ទីតុស ២:៦-១០; រ៉ូម ១៤:២៣; ពេត្រុសទី១ ២:១២; ម៉ាថាយ ៧:១២; ភីលីព ២:៤; រ៉ូម ១២:១; កូរិនថូសទី១ ៦:២០; កូរិនថូសទី២ ៧:១; ថែស្សាឡូនីទី១ ៥:២៣; អេភេសូរ ៥:១៦; ម៉ាថាយ ២៥:២១; ភីលីព ៤:៦; ពេត្រុសទី១ ៥:៧។ ការជក់បារីធ្វើឲ្យខ្លួនឯងក្លាយជាទាសករ ជាគំរូមិនល្អ បង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់រាងកាយ និងខ្លះខ្លាយធនធាន។ វាជាជម្រើសមិនល្អសម្រាប់ការអធិស្ឋានក្នុងការដោះស្រាយការថប់បារម្ភ។ បទគម្ពីរនៃមុន៖ កូរិនថូសទី១ ១០:៣១ ឬ «ចូរធ្វើអ្វីៗទាំងអស់សម្រាប់សិរីល្អរបស់ព្រះជាម្ចាស់» ដែលជាទម្លាប់ប្រឈមដូចជាការជក់បារីដែលធ្វើឱ្យទ្រង់អាម៉ាស់។

ឃ. អាថ៌កំបាំង

គម្ពីរសញ្ញាចាស់៖ លេវីវិស័យ ១៩:៣១; សាំយូអែលទី១ ២៨; រចាក្សត្រទី១ ១០:១៣; អេសាយ ៨:១៩ អំពើអាថ៌កំបាំងត្រូវបានហាមឃាត់ ព្រោះវាស្វែងរកអំណាចដោយឡែកពីព្រះ។ គម្ពីរសញ្ញាថ្មី៖ កិច្ចការ ១៩:១៩; កាឡាទី ៥:២០; ថែស្សាឡូនីទី២ ២:៩; វិវរណៈ ២១:៨ អំពើអាបធ្មប់ និងអំពើវេទមន្តគឺជាអំពើបាបធ្ងន់ធ្ងរ ដែលនាំឱ្យមានផលវិបាកអស់កល្បជានិច្ច។ គម្ពីរនៃមុន៖ ចោទិយកថា ១៨:១០-១២ ឬ រាយបញ្ជីការអនុវត្តអំពើអាថ៌កំបាំងថាជា «អំពើគួរស្អប់ខ្ពើម» ចំពោះព្រះ។

ង. អំពើបាបផ្លូវភេទ

បទគម្ពីរ៖ លោកុប្បត្តិ ២:២៤; អេភេសូរ ៥:៣; លោកុប្បត្តិ ៣៤; លោកុប្បត្តិ ២៩; ម៉ាថាយ ៥:២៨; កូរិនថូសទី១ ៦:៩, ១៨; រ៉ូម ១:២៦-២៧; លេវីវិស័យ ១៨:២២; លោកុប្បត្តិ ១៩:១-១១; លោកុប្បត្តិ ៣៩:៩; ហាបាកុក ២:១៥; ហេប្រើរ ១៣:៤; និក្ខមនំ ២២:១៦; កូរិនថូសទី២ ១២:២១; ពេត្រុសទី២ ២:១៤; លេវីវិស័យ ១៨; រ៉ូម ៦:១៩-២១; ថែស្សាឡូនីទី១ ៤:៣; វិវរណៈ ២:២១; ចោទិយកថា ២២:២០-២២; រ៉ូម ១៣:១៤; ធីម៉ូថេទី១ ៥:២; វិវរណៈ ២១:២៧; យ៉ូប ៣១:១; កូរិនថូសទី១ ៥:៩-១១; ធីម៉ូថេទី២ ២:២២; វិវរណៈ ២២:១៥ អំពើបាបផ្លូវភេទ ឬ ការរួមភេទមុនរៀបការ ការជិតក្បត់ ការរួមភេទស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នា រូបភាពអាសអាភាស ការសម្រេចកាមដោយខ្លួនឯង ឬ កើតចេញពីចិត្តតណ្ហា ហើយបំពានលើគម្រោងការរបស់ព្រះសម្រាប់ទំនាក់ទំនង។ ការអនុវត្ត៖ ពិភាក្សាដោយបើកចំហ ដោយលើកឡើងពីគំរូគំនិត (ឧទាហរណ៍ តណ្ហាអំឡុងពេលសម្រេចកាមដោយខ្លួនឯង) និងសម្ពាធសង្គម។ បទគម្ពីរនៃមុន៖ កូរិនថូសទី១ ៧:២-៣ ឬ អាពាហ៍ពិពាហ៍គឺជាបរិបទរបស់ព្រះសម្រាប់ការបញ្ចេញភិស្តុភេទ ដោយការពារប្រឆាំងនឹងអំពើអសីលធម៌។

ច. សម្ភារៈនិយម

បទគម្ពីរ៖ សុភាសិត ៣០:៧-៩; អេភេសូរ ៥:៥; លូកា (ជាង ៣០ ខ) ភាពលោភលន់ និង សម្ភារៈនិយម ផ្តល់អាទិភាពដល់ខ្លួនឯងជាងព្រះជាម្ចាស់ ដែលធ្វើឲ្យយើងស្លឹកស្រពនឹងតម្រូវការរបស់អ្នកដទៃ។ ការអានដែលបានណែនាំ៖ គ្រឹស្មានអ្នកមានក្នុងយុគសម័យនៃភាពអត់ឃ្លាន ដោយ ០០ ០០០០០។ បទគម្ពីរនៃម្ល៉េម៖ ម៉ាថាយ ៦:២៤ ០ «អ្នកមិនអាចបម្រើព្រះជាម្ចាស់ និង ប្រាក់កាស ទាំងពីរបានទេ»; ធីម៉ូថេទី១ ៦:១៧-១៨ ០ អ្នកជឿអ្នកមានត្រូវតែមានចិត្តទូលាយ។

៥. សំណួរទ្រឹស្តីសាសនា

ក. អំពើបាបដែលមិនអាចអត់ទោសបាន

បទគម្ពីរ៖ ម៉ាថាយ ១២:២២-៣៧ អំពើបាបដែលមិនអាចអត់ទោសបាន គឺជាចិត្តវិងវូសដែលបដិសេធកិច្ចការដ៏ច្បាស់លាស់របស់ព្រះ (ឧទាហរណ៍ ការសន្មតថាអព្វុតហេតុរបស់ព្រះយេស៊ូវជារបស់សាតាំង)។ បទគម្ពីរនៃម្ល៉េម៖ ហេព្រើរ ៦:៤-៦ ០ ព្រមានប្រឆាំងនឹងការធ្លាក់ចេញបន្ទាប់ពីទទួលបាន ដោយបង្ហាញពីគ្រោះថ្នាក់នៃការបដិសេធដោយមិនប្រែចិត្ត។

ខ. អំពើបាបដើម

បទគម្ពីរ៖ ទំនុកដំកើង ៥១:៥ ខគម្ពីរនេះគឺជាន័យធៀប មិនមែនជាន័យក្រងទេ ដូចដែលបានបង្ហាញដោយទំនុកដំកើង ២២:៩, ៥៨:៣, ៧១:៦។ វាមិនបង្រៀនពីកំហុសដែលទទួលមរតកទេ។ បទគម្ពីរ រ៉ូម ៥:១២ អំពើបាបទាំងអស់ ហើយស្លាប់ដោយសារអំពើបាបរបស់អ៊ីដាម នាំមកនូវសេចក្តីស្លាប់ ប៉ុន្តែកំហុសគឺជារឿងផ្ទាល់ខ្លួន មិនមែនទទួលមរតកទេ (អេសេគាល ១៨:២០)។ យញ្ញបូជារបស់ព្រះគ្រីស្ទផ្តល់នូវសេចក្តីសង្គ្រោះដ៏មានសម្រាប់ អាស្រ័យលើជំនឿ។ បទគម្ពីរ៖ ម៉ាថាយ ១៨:៣, ១៩:១៤ ព្រះយេស៊ូវគាំទ្រកុមារជាកំរូនៃជំនឿ ដែលផ្ទុយនឹងគំនិតនៃកំហុសដែលមានពីកំណើតរបស់ពួកគេ។ បទគម្ពីរនៃម្ល៉េម៖ ចោទិយកថា ២៤:១៦ ០ «ឪពុកម្តាយមិនត្រូវសម្លាប់ដើម្បីកូនរបស់ខ្លួន ឬកូនដើម្បីឪពុកម្តាយរបស់ខ្លួនឡើយ» ដែលពង្រឹងការទទួលខុសត្រូវផ្ទាល់ខ្លួន។

គ. ការអធិស្ឋានរបស់មនុស្សមានបាប

បទគម្ពីរ៖ យ៉ូហាន ៩:៣១; ទំនុកដំកើង ៦៦:១៨; ម៉ាថាយ ៧:៧; កិច្ចការ ១០:៤; ហេព្រើរ ៤:១៣ អំពើបាបរារាំងការអធិស្ឋាន ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់ស្តាប់អ្នកដែលស្វែងរកទ្រង់។ គ្រិស្តបរិស័ទមានផ្លូវចូលទៅកាន់ព្រះជាម្ចាស់ច្រើនជាងអ្នកមិនជឿ ដូចជាកូនប្រុសទល់នឹងអ្នកបម្រើ។ បទគម្ពីរនៃម្ល៉េម៖ ពេត្រុសទី១ ៣:១២ ០ «ភ្នែករបស់ព្រះអម្ចាស់ទតមកលើមនុស្សសុចរិត ហើយត្រាចៀករបស់ទ្រង់ផ្ទៀងស្តាប់ការអធិស្ឋានរបស់ពួកគេ»។

ឃ. ការផ្តាច់ទំនាក់ទំនង/ការបណ្តេញចេញ

បទគម្ពីរ៖ ម៉ាថាយ ១៨:១៥-១៨; ទីតុស ៣:១០; រ៉ូម ១៦:១៧; កូរិនថូសទី១ ៥:១១; ថែស្សាឡូនីចទី២ ៣:៦-១៥ ការបណ្តេញចេញសំដៅលើអំពើបាបធ្ងន់ធ្ងរដែល (ឧ. អសីលធម៌ លោភលន់) ឬការបែកបាក់គ្នា ដោយធ្វើតាមជំហានច្បាស់លាស់។ ភាពខ្ជិលច្រអូសតម្រូវឱ្យមានការព្រមាន មិនមែនការបណ្តេញចេញទេ។ បទគម្ពីរនៃម្ល៉េម៖ កូរិនថូសទី២ ២:៦-៨ ០ ការស្តារឡើងវិញគឺជាគោលដៅនៃវិន័យ ដែលជំរុញឱ្យមានសេចក្តីស្រឡាញ់ និងការអភ័យទោសបន្ទាប់ពីការប្រែចិត្ត។

៦. ការបម្រើជនក្រីក្រ៖ កាតព្វកិច្ចព្រះគម្ពីរ

ដូចជាពួកសិស្សត្រូវបានហៅឱ្យចែករំលែកដំណឹងល្អ (ម៉ាថាយ ២៨:១៩-២០) យើងត្រូវបានបញ្ជាឱ្យបម្រើអ្នកក្រី (ម៉ាថាយ ២៥:៣៥-៤០)។ បេសកកម្មយ៉ាងនេះឆ្លុះបញ្ចាំងពីចិត្តរបស់ព្រះសម្រាប់មនុស្សទាំងមូល - វិញ្ញាណ ព្រលឹង និងរូបកាយ (ថែស្សាឡូនីចទី១ ៥:២៣)។

ក. បទបញ្ជាព្រះគម្ពីរ

បទគម្ពីរ៖ ទំនុកដំកើង ៨២:៣-៤ ការពារអ្នកទន់ខ្សោយ និងអ្នកដែលខ្វះខាត ដូចជាព្រះជាម្ចាស់យកចិត្តទុកដាក់យ៉ាងខ្លាំងចំពោះពួកគេ (និក្ខមន៍ ៣៤:៦; ទំនុកដំកើង ១១៣:៧-៨)។ បទគម្ពីរ៖ កូរិនថូសទី២ ៨:៩ ព្រះយេស៊ូវបានក្លាយជាអ្នកក្រី ដើម្បីធ្វើឱ្យយើងមានភាពសម្បូរបែប ដោយធ្វើជាកំរូនៃការចុះទៅគ្រប់ស្រទាប់សង្គមដោយគ្មានការរើសអើង (យ៉ាកុប ២:១-១៣)។ បទគម្ពីរ៖ លូកា ១០:២៩ រឿងប្រៀបប្រដូចរបស់សាម៉ារីដីល្អ

បានកំណត់ឡើងវិញនូវ «អ្នកជិតខាង» ថាជាអ្នកណាដែលខ្លះខាត ដោយលុបបំបាត់លេសសម្រាប់ភាពអសកម្ម។ បទគម្ពីរ៖ យ៉ាកូប ១:២៧ សាសនាពិតយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះក្មេងកំព្រា ស្រ្តីមេម៉ាយ និងអ្នកដែលត្រូវបានគាបសង្កត់។ បទគម្ពីរ៖ កាឡាទី ២:១០ ចិត្តខ្លះខ្លាំងរបស់ប៉ូលចំពោះការផ្សព្វផ្សាយសាសនា រួមមានការចងចាំដល់ជនក្រីក្រ។ បទគម្ពីរ៖ បន្ថែម៖

- អេសាយ ៥៨:៦-៧ □ ការតមអាហារពិតប្រាកដពាក់ព័ន្ធនឹងការចែករំលែកជាមួយអ្នកឃ្នាន និងការជ្រកកោនដល់អ្នកក្រ។
- កិច្ចការ ២:៤៤-៤៥ □ គ្រីស្តបរិស័ទសម័យដើមបានចែករំលែកទ្រព្យសម្បត្តិទៅវិញទៅមក ដើម្បីបំពេញតម្រូវការរបស់គ្នា។

ខ. ការប្រឈមមុខនឹងលេស

សម្ភារៈនិយម និងភាពមមាញឹកច្រើនតែធ្វើឱ្យយើងឃ្នានឆ្ងាយពីអ្នកក្រ។ ការបម្រើមិនអាចត្រូវបានផ្ទេរទៅខាងក្រៅតាមរយៈការបរិច្ចាគតែមួយមុខនោះទេ (ម៉ាថាយ ១៥:៣-៦)។ ការចូលរួមផ្ទាល់ខ្លួនឆ្លុះបញ្ចាំងពីគំរូរបស់ព្រះយេស៊ូវ។ បទគម្ពីរ៖ លូកា ១៦:១៩-៣១ □ ការធ្វេសប្រហែសរបស់បុរសអ្នកមានចំពោះ ដែលជាការព្រមានប្រឆាំងនឹងភាពព្រងើយកន្តើយ។

គ. ការអនុវត្តជាក់ស្តែង

- ចិញ្ចឹមអ្នកឃ្នាន ស្លៀកពាក់ឱ្យអ្នកអាត្រាត ទៅសួរសុខទុក្ខអ្នកទោស យកកូនចិញ្ចឹម ឬជួយសង្គ្រោះគ្រោះមហន្តរាយ។
- ចូរអញ្ជើញអ្នកក្រឱ្យចូលក្នុងផ្ទះរបស់អ្នក តមអាហារ និងអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ ឬផ្តល់ការថែទាំសុខភាព។ បទគម្ពីរ៖ បន្ថែម៖ ម៉ាថាយ ១០:៨ □ «អ្នករាល់គ្នាបានទទួលដោយឥតបង់ថ្លៃ ចូរឱ្យដោយឥតបង់ថ្លៃ»។

ឃ. សំណួរសន្និដ្ឋាន

- តើការបរិច្ចាគប្រាក់ជំនួសការចូលរួមផ្ទាល់ខ្លួនជាមួយជនក្រីក្រដែរឬទេ?
- តើអ្នកយល់ស្របទេថា «មនុស្សមិនខ្វល់ថាអ្នកដឹងប៉ុណ្ណាទេ រហូតដល់ពួកគេដឹងថាអ្នកខ្វល់ប៉ុណ្ណា»?
- តើអ្នកបានប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយមនុស្សដែលមានគុណវិបត្តិដោយផ្ទាល់នៅពេលណាចុងក្រោយ?
- តើអ្នកត្រៀមខ្លួនរួចរាល់ហើយឬនៅដើម្បីសិក្សាពីការបង្រៀនព្រះគម្ពីរអំពីការបម្រើអ្នកក្រ (ឧទាហរណ៍ លូកា កិច្ចការ សុភាសិត)?
- តើអ្នកប្រហែលជាត្រូវធ្វើការផ្លាស់ប្តូររបៀបរស់នៅអ្វីខ្លះ? ចំណាំ៖ ព្រះវិហារខ្លះទាមទារឱ្យសមាជិកបម្រើជនក្រីក្រយ៉ាងសកម្ម ទោះបីជាពួកគេខ្លួនឯងក្រីក្រក៏ដោយ។ នេះឆ្លុះបញ្ចាំងពីអាទិភាពព្រះគម្ពីរ និងបង្កើនភាពទាក់ទាញនៃដំណឹងល្អ (កិច្ចការ ២:៤៤-៤៥; កាឡាទី ៦:១០)។ សិក្សាព្រះគម្ពីរ អធិស្ឋាន និងធ្វើសកម្មភាពតាមជំនឿរបស់អ្នក។

៧. សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

អំពើបាបបំបែកយើងចេញពីព្រះ ប៉ុន្តែការអភ័យទោសរបស់ទ្រង់តាមរយៈព្រះគ្រីស្តផ្តល់នូវការស្តារឡើងវិញ។ ការប្រែចិត្ត ដែលជាជំហានដំបូងឆ្ពោះទៅរកការអភ័យ នឹងត្រូវបានសិក្សាបន្ទាប់។ ការបម្រើអ្នកក្រគឺមិនអាចកាត់ផ្តាច់ចេញពីការធ្វើជាសិស្សបានទេ ដោយបង្ហាញពីសារធិទូលំទូលាយនៃដំណឹងល្អ។ កិច្ចការផ្ទះ៖ ពិនិត្យមើលការសិក្សានេះឡើងវិញ អានទំនុកតម្កើង ៥១ ហើយបន្តតាមរយៈដំណឹងល្អរបស់យ៉ូហាន។ ឆ្លុះបញ្ចាំងពីអំពើបាបផ្ទាល់ខ្លួន និងឱកាសដើម្បីបម្រើអ្នកខ្លះខាត។